

Bharatiya Vidya Bhavan

BULLETIN

VOLUME XXVIII No. 4

COIMBATORE KENDRA

MAY 2019

Dear reader,

We are featuring Shri Gopala Krishna Gokhale as the personality of this month. Known as the mentor of Mahatma Gandhi, Gokhale has been a towering personality in his times. There is an article on Shri C.K. Subramania Mudaliar, who has made significant contribution to the Saiva literature in Tamil and we are carrying a write up on the ancient temple dedicated to Perumal, at Parameswaran Palayam. There are other interesting features as well, including the activities at both the schools.

Wish you happy reading!

The editorial board.

PERSONALITY OF THE MONTH GOPAL KRISHNA GOKHALE

Gopal Krishna Gokhale was one of the earliest leaders of the Indian National Congress who propagated the idea of self-rule for India. He became the voice of the Indians who wanted freedom from the British rule. He is more widely known as Gandhi's political Guru.

Gopal Krishna Gokhale was born on May 9, 1866 in Kothluk in Ratnagiri District, Maharashtra, to parents Krishna Rao and Valubai. Gokhale received his early education at Rajaram High School in Kothapur and later, in 1884, moved to Bombay to receive higher education.

Gokhale was reportedly one of the first Indians to complete graduation. In 1884, after his graduation in arts at the Elphinstone College, Bombay, Gokhale moved to Poona to take up a teaching job at a school. He later joined as professor of history and political economy at the Fergusson College, Poona. He remained on the staff, finally as principal, until 1902. Being one of the first generation of Indians to receive college education, Gokhale was respected

widely in the Indian intellectual community. Gokhale's education tremendously influenced the course of his future career. In addition to learning English, he was exposed to western political thought and became a great admirer of theorists such as John Stuart Mill and Edmund Burke.

He met his mentor Mahadev Govind Ranade, a renowned scholar and jurist, in Poona. Ranade helped Gokhale in establishing the "Servants of India Society" in 1905. Through the society's activities, Gokhale tried to educate common people about the political scenario of the time and sought to instil a sense of nationalism. The society built schools, free night classes and even a mobile library for the aforesaid purposes. Gokhale also worked with Ranade in a quarterly Journal, called 'Sarvajanic', that wrote about the public questions of the day in a frank and fearless manner.

Gokhale became a member of the Indian National Congress in 1889. Along with other contemporary leaders like Bal Gangadhar Tilak, Dadabhai Naoroji, Bipin Chandra Pal, Lala Lajpat Rai and Annie Besant, Gokhale fought for decades to obtain greater political representation and power over public affairs for common Indians.

Be kind whenever possible. It is always possible.

- Dalai Lama

Both Gokhale and Tilak were the front-ranking political leaders in the early 20th century. Though radically different in their ideologies, fired by passion to free India from the fetters of foreign rule, Gokhale was viewed as a well-meaning man of moderate disposition, while Tilak was a radical who would not resist using force for the attainment of freedom.

Gokhale first met Gandhi in 1896 and the two of them spent almost a month in Calcutta in 1901. During their discussions, Gokhale urged Gandhi to return to his country to join the efforts of the Congress. He helped Gandhi structure the Natal Indentured Labour Bill in 1910 and raised money for Gandhi's efforts in South Africa. Gandhi looked up to Gokhale as his mentor and guide in politics and carried forward his vision of constitutional agitation as a means to achieve freedom.

Through years of hard work and devotion, Gopal Krishna Gokhale did immense service to the cause of India. But, unfortunately, excessive exertion and the

resulting exhaustion only aggravated his diabetes and cardiac asthma. The end came peacefully, and the great leader passed away on February 19, 1915.

Gokhale's views were shaped by his education, extensive reading and inspiration from his mentor Govind Ranade. Throughout his career, he addressed issues like social, economic and political reforms, balancing them with the rich cultural heritage of the country.

Gokhale's idea of free and compulsory education was proposed through his Elementary Education Bill in 1910, which came to evolve into the Right to Education Act after a century.

Gokhale never sought personal glory or power; rather, he dedicated his life towards advancing his ideals towards a national platform. He became an inspiration to many leaders of the Indian National Movement including Mahatma Gandhi.

Sources: <https://www.culturalindia.net/leaders/gopal-krishna-gokhale.html>

IN COMMEMORATION OF THE 150TH BIRTH ANNIVERSARY OF MAHATMA GANDHI “I HAVE A VERY LARGE FAMILY, SON”

Children loved visiting Gandhiji. A little boy, who was there one day, was greatly distressed to see the way Gandhiji was dressed. Such a great man, yet he doesn't even wear a shirt – he thought.

"Why don't you wear a kurta, Gandhiji?" the

little boy couldn't help asking him, finally.

"Where's the money, son?" Gandhiji asked gently. "I am very poor. I can't afford a kurta."

The boy's heart was filled with pity. "My mother sews well", he said. "She makes all my clothes. I'll ask her to sew a Kurta for you." "How many Kurtas can your mother make?" Gandhiji asked.

"How many do you need?" asked the boy. "One, two, three.... she'll make as many as you want."

Gandhiji thought for a moment. Then he said, "But I am not alone, son. It wouldn't be right for me to be the only one to wear a kurta."

"How many Kurtas do you need?" the boy persisted. "I'll ask my mother to make as many as you want. Just tell me how many you need."

"I have a very large family, son. I have forty crore brothers and sisters," Gandhiji explained. "Till every one of them has a kurta, how can I wear one? Tell me, can your mother make kurtas for all of them?"

At this question, the boy became very thoughtful. Forty crore brothers and sisters! (Now almost three times!)

Gandhiji was right. Till every one of them had a kurta to wear how could he wear one himself? After all, the whole nation was Gandhiji's family, and he was the head of that family. He was their friend, their companion. What use would one kurta be to him?

Source: <https://www.mkgandhi-sarvodaya.org/story.htm>

அன்பு எப்போதும் கேட்காது; கொடுக்கத்தான் செய்யும். அன்பு எங்கிருக்கிறதோ, அங்கே கடவுள் இருக்கிறார். மனித குலத்தை அன்பு என்னும் விதி தான் ஆள்கிறது. அன்பின் வழியாகச் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் மகிழ்ச்சியைக்கொடுத்துக்கொண்டு தான் இருக்கும்.
- காந்தியடிகள்

இதய அஞ்சல்

'சில்லப்பன்' செல்வன்

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஒரு பள்ளியில் நடந்த சிலப்பதிகார விழாவில் வரவேற்புரையாற்றிய திரு. செல்வன் அவர்களின் செந்தமிழைக் கேட்ட 'சொல்லின் செல்வர்' ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், 'செல்லப்பன் தமிழுக்கு வாய்த்த சொல்லப்பன்; நயத்தக்க நல்லப்பன்; இன்று முதல் இவர் சிலம்பொலி செல்லப்பன்' என்றார். அன்று முதல் திரு. செல்லப்பனுக்கு 'சிலம்பொலி' என்ற பெயரே நிலைத்துவிட்டது.

சிலப்பதிகாரத்தைப் பரப்புவதற்காகத் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த சிலம்பொலி செல்லப்பன் அவர்கள் நாமக்கல் மாவட்டம், சிவியாம்பாளையத்தைச் சேர்ந்தவர். கணிதத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர், முதலில் கணித ஆசிரியராகவும், கல்வி அதிகாரி யாகவும் பணியாற்றினார். அவரின் தமிழ்ப்பற்று, தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் அவரைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிப்புத் துறையின் இயக்குநராகவும், கூடுதல் பொறுப்பாகப் பதிவாளராகவும் (1982 - 1983), தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநராகவும் (1983 - 1989), உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநராகவும் (1989 - 1991) தொடர்ந்து தமிழ் வளர்க்கும் முக்கியப் பொறுப்புகளை வகித்தார் திரு. செல்லப்பன்.

அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், புலவர்கள் மட்டுமே பருகியிருந்த சிலம்பின் சுவையை, இலக்கியம் புழங்காத எளிய மக்களுக்கும் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்ததில் அவரது பங்களிப்பு மகத்தானது. சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி மட்டுமல்ல -- மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, சங்க இலக்கியம், பிரபந்த இலக்கியங்கள்,

சீராப்புராணம், போன்ற பல இலக்கியங்களைப்பற்றித் தொடர்ச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியவர் அவர். எந்தப் பொருளைப் பற்றியும் தீரத் தெளிந்து நீள் உரைகளாக ஆற்றுகிற சிறப்பு திரு. செல்லப்பனின் தனிப்பெருமை.

எழுத்துலகம் நோக்கி வரும் புதியவர்களைப் பரிவோடு அரவணைத்து அவர்கள் கொடுக்கும் நூல்களைப் படித்துத் திருத்தி, மெய்ப்பும் பார்த்து, அணிந்துரையைக் கொடுப்பது அவருடைய இயல்பு.

திருச்செங்கோடு மாநகரில், ஐம்பதாண்டுகளாக இயல், இசை, நாடக முத்தமிழ் விழாவாக, ஒரு மாநாடுபோல நடத்தி சிலப்பதிகாரப் புகழை நிலை நிறுத்தியவர் திரு. செல்லப்பன். வான வியிலும், தெலைக்காட்சியிலும், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாணி, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெ ன்கீழ்க்கணக்கு முதலான சங்க இலக்கிய நூல்கள் பற்றி எண்ணற்ற உரைகள் நிகழ்த்திச் செம்மெழி பரப்பிட உழைத்தவர்.

சிலப்பதிகார அறக்கட்டளையைத் தொடங்கி, ஆண்டுதோறும் மாநாடு, கருத்தரங்கு, சிலப்பதிகாரப் பணியில் ஈடுபடுபவருக்கு 'இளங்கோ விருது' வழங்கல் எனக், கடைசிவரை இயங்கிக்கொண்டே இருந்தார்.

திரு. செல்லப்பன் அவர்கள் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக வீட்டில் சிகிச்சை பெற்று வந்த நிலையில் 6.4.2019 அன்று சென்னையில் காலமானார். அவருடைய பூதவுடல் மறைந்தாலும், அவருடைய புகழுடல் தமது நூல்கள் மூலமும், ஒலிப்பேழைகள் மூலமும், தமிழ் வளர்ச்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

பாரதீய வித்யா பவனத்தின் கோவை மையம் அன்னாருக்கு இதயம் நிறைந்த அஞ்சலியைக் காணிக்கையாக்குகிறது.

ஆதார செய்திகள்: வலைத்தளம்

கோவை மையத்தின் 164வது சிந்தனை அரங்கம் - 25.03.2019

முனைவர் கி. குமாரசாமி அவர்கள் உரையாற்றுகிறார்

கோவை பாரதீய வித்யா பவனம் நடத்தி வரும் சிந்தனை அரங்கத்தின் 164 வது கூட்டம் பவன் வளாகத்தின் கருத்தரங்க அறையில் 25.03.2019 அன்று நடைபெற்றது. அவ்வமயம் கல்லூரிக் கல்வித்துறை இயக்குனர் (ஓய்வு) முனைவர் கி. குமாரசாமி அவர்கள் 'இந்தியப் பழங்குடிகள்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

தோல்வியின் அடையாளம் தயக்கம்! வெற்றியின் அடையாளம் துணிச்சல்!
துணிந்தவர் தோற்றதில்லை!! தயங்கியவர் வென்றதில்லை!!

ACTIVITIES AT RS PURAM SCHOOL

KG DAY- 13.03.19

KG Day was celebrated at R S Puram School on 13.03.19. After the welcome address by Principal Shri.R.G.Shankar, Chairman Shri B.K.Krishnaraj Vanavarayar addressed the parents and students. Requesting the support and co-operation of the parents, he pointed out that success would be possible only through an integrated approach. Chairman also highlighted the role of the school in instilling human values among children. The cultural programme comprised a Nomads dance, a Tribal Dance, a Village dance and a Western Dance, besides other dances. During this occasion, Registrar Shri. Sonpal was felicitated on his completion of 10 years in the Bhavan.

Tribal dance in progress

OTHER ACTIVITIES

Children are enjoying water melon on Watermelon Day

A student is being felicitated for his 100% attendance

ACTIVITIES AT AJJANUR SCHOOL

KG GRADUATION DAY - 29.03.2019

Kindergarten students at Ajjanur, completed their academic year with fun filled days engaged in various activities. They had Fruit salad Day and

Fruit salad day

Sandwich Day. The primary students had Needle Craft Day, Lighting Ceremony of Scout & Guides, Graduation Day and Quiz Day.

Needle Craft Day

Words form the thread on which we string our experiences.

- Aldous Huxley

SCOUTS AND GUIDES

A group photo of the Scouts after the Lighting Ceremony.

A group photo of the Guides after the Lighting Ceremony.

REPAYING A MOTHER'S DEBT (Mother's Day tribute)

After having a lot of success in his career a young man felt an urge to pay back his mother for all that she had done for him. So he asked her, "Mom! What can I give you? What can I do for you? I sincerely want to repay you for all the sacrifices you have made for me and all the love you have showered upon me".

Mother looked surprised and said, "Why do you want to repay me? It was my duty; so I did it. You don't have to repay me. Even if you want to, there is no way a man can ever repay his mother."

Despite her continuous refusal to ask for anything, he continued to persist. To put an end to the discussion, she said, "All right! If you must, tonight, you sleep on my bed with me as you used to, when you were a baby".

He said, "That's a strange thing to ask for; but if it pleases you, I will".

As soon as he fell asleep, the mother got up and brought a bucket of water and poured a mug full of water on his side. Feeling disturbed by the wetness under him, in his sleep, he moved away to the other side of the bed. As he settled down, his mother poured another mug of water on the other side. In his slumber, he tried to find space at the foot post of the bed.

Sometime later, he woke up feeling that this part of the bed too was damp. He got up and saw his mother with the mug in her hand.

He asked, "What are you doing, Mom? Why don't you let me sleep? How do you expect me to sleep in a wet bed?"

The Mother said, "I slept with you, when you wetted the bed in the night. I changed your cloth and moved you to the dry part of the bed, while I slept on the wet side. You wanted to repay me. Can you sleep here even for one night with me on a damp bed? If you can, I'll take it that you have repaid me."

The son hung his head in shame, fell at his mother's feet and said, "I am sorry, Mom! I have understood that it's impossible to repay a mother's debt. Please forgive me."

Source: <https://www.speakingtree.in/blog/mother-s-love-a-touching-story>

Motherhood: All love begins and ends there

– Robert Browning

It may be possible to gild pure gold, but who can make his mother more beautiful?

– Mahatma Gandhi

Only mothers can think of the future – because they give birth to it in their children.

– Maxim Gorky

WORLD LAUGHTER DAY

Celebrated since 1998, World Laughter Day is an annual event celebrated to raise awareness about laughter and its many healing benefits.

World Laughter Day is celebrated on the first Sunday of May of every year. The first celebration was on May 10, 1998, in Mumbai, India, and was arranged by Dr. Madan Kataria, founder of the worldwide Laughter Yoga movement.] The day is now celebrated worldwide.

Dr. Kataria, a family doctor in India, was inspired to start the Laughter Yoga movement in part by the facial feedback hypothesis, which postulates that a person's facial expressions can have an effect on their emotions.

The celebration of World Laughter Day is a positive manifestation for world peace and is intended to build up a global consciousness of brotherhood and friendship through laughter. It is most often celebrated by gatherings of people in public places with the sole purpose of laughing. Its popularity has grown exponentially with that of the Laughter Yoga movement now counting thousands of Laughter Clubs in more than 105 countries.

The day also promotes the thousands of community groups around the world – typically known as Laughter Clubs – who regularly practice simple intentional laughter techniques that promote wellness and overall well-being.

Humour is also a way to increase retention of information in academic or professional settings

because of the higher number of mental connections between the information and emotional responses (laughter).

This year, it is being celebrated on May 5.

Here are the health benefits of laughing:

1. Relaxes the whole body: Laughter relieves physical tension and stress, leaving your muscles relaxed for up to 45 minutes after.
- 2) Boosts the immune system: Laughter decreases stress hormones and increases immune cells and infection-fighting antibodies, thus improving your resistance to disease.
- 3) Triggers the release of endorphins: the body's natural feel-good chemicals. Endorphins promote an overall sense of well-being and can even temporarily relieve pain.
- 4) Protects the heart: Laughter improves the function of blood vessels and increases blood flow, which can help protect you against a heart attack and other cardiovascular problems.
- 5) Burns calories: Laughing for 10 to 15 minutes a day can burn about 40 calories—which could be enough to lose three or four pounds over the course of a year.
- 6) Lightens anger's heavy load: Looking at the funny side can put problems into perspective and enable you to move on from confrontations without holding onto bitterness or resentment.
- 7) May even help you live longer: A study in Norway found that people with a strong sense of humour outlived those who don't laugh as much.

In a very general sense, laughter is a painkiller, and reduces the stress and anxiety of physical ailments through the same biological process that is outlined above.

Laughter is also a social mechanism, by which we make friends and connect with others.

Source: <http://ddnews.gov.in/people/world-laughter-day-celebrated-raise-awareness-about-laughters-healing-benefits>

All you need in the world is love and laughter. That's all anybody needs. To have love in one hand and laughter in the other.

- August Wilson

Laughter crosses boundaries of class and age... Humour is universal.

- Jeremy Lloyd

'BHAJA GOVINDAM'

Adi Shankaracharya was an early 8th century Indian philosopher and theologian, who consolidated the doctrine of Advaita Vedanta. He is credited with unifying and establishing the main currents of thought in Hinduism. Shankara travelled across the

Indian subcontinent to propagate his philosophy through discourses and debates with other thinkers. He has an unparalleled status in the tradition of Advaita Vedanta.

Adi Shankaracharya wrote part of Bhaja Govindam, i.e., the first 12 stanzas.

Bhaja Govindam teaches the fundamentals of Vedanta in simple, musical verses. Children can easily learn the Advaita philosophy of Shankara through these verses. This poem is also called 'Moha Mudgara' (the hammer that strikes at delusion).

A popular story describes the circumstances in which this great poem broke out from the inspiring heart of Shankara.

It is said that once, as Shankara was walking in Benares (Varanasi) along with his fourteen disciples, he overheard an old pundit repeating to himself grammar rules. Shankara realised that it is a mere intellectual accomplishment and felt that the old pundit was wasting his time. Immediately he burst forth into these stanzas, known as Moha Mudghara, now popularly known as Bhaja Govindam.

The first stanza goes like this:

'Bhaja Govindam, Bhaja Govindam,
Govindam Bhaja Mudamathe
Samprapte sannihite Kale
Na Hi Na Hi Rakshati Dukrunckarane'

Meaning:

“Seek Govind (God), Seek Govind (God), Oh Fool!

When the appointed time comes (death), grammar rules surely will not save you”.

The grammar-rule that has been indicated here stands for “all secular knowledge and possessions”. The grammatical formula mentioned here as 'DUKRUNCKARANE' is from the Dhatupada of Panini's grammar treatise 'Sidhanta Kaumudi'.

Shankara wants us to understand that 'Grammar rules will never help anyone at the time of death. While living, we should strive to realise the deathless state of purity and perfection.'

The opening stanza is repeated as a refrain or chorus, at the end of the each of the following verses.

The first twelve stanzas were given out by Shankara himself. They go under the name of the Dwadasaha-Manjarika- Stotram (A hymn which is a bunch of twelve verse-blossoms). Shankara's followers, inspired by the Guru, added one each and those fourteen are called Caturdasa Manjarika Stotra (a hymn which is a bunch of fourteen verse-blossoms). At the end, Shankara concluded it with a few more, totalling 31 stanzas.

(Adi Shankaracharya Jayanti is observed on the Panchami Tithi during Shukla Paksha of Vaishakha month and falls between April and May.)

Sources:

https://en.wikipedia.org/wiki/Adi_Shankara

<https://tamilandvedas.com/2018/08/01/story-behind-bhaja-govindam-hymn-post-no-5277/>

Youth is not a time of life; it is a state of mind; it is not a matter of rosy cheeks, red lips and supple knees; it is a matter of the will, quality of the imagination, a vigor of the emotions; it is the freshness of the deep springs of life.

- Samuel Ullman

அழுக்கு மூட்டை

அரண்மனையை ஒட்டி வசித்த பிச்சைக்காரன் ஒருவன், அந்த அரண்மனைக் கதவில் ஒட்டப்பட்டிருந்த அறிவிப்பைக் கண்டான்.

அதில், மன்னர் விருந்தளிக்கப் போவதாகவும், அரசு உடை அணிந்து வருவோர் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

பிச்சைக்காரன், தான் அணிந்திருந்த கந்தல் உடைகளை ஒருமுறை ஏற இறங்கப் பார்த்துக்கொண்டான்.

தீவிரை அவனுக்குள் ஓர் எண்ணம்... அந்த மாதிரி எண்ணுகிற அளவுக்குத் தனக்குள் ஏற்பட்ட துணிச்சலைப் பற்றி யோசித்த போதே, அவனுக்குள் நடுக்கம் ஏற்பட்டது.

இருந்தாலும், தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, அரண்மனை வாசலை அடைந்தான்.

வாயிற்காவலனிடம், "ராஜாவைப் பார்க்க வேண்டும்" என்றான். அந்தக் காவலன், அரசரிடம் அனுமதி வாங்கி வந்தான்.

உள்ளே வந்த பிச்சைக்காரனிடம், "என்னைப் பார்க்கவேண்டும் என்றாயாமே-" என்றார் அரசர்.

"ஆமாம்! நீங்கள் அளிக்கும் விருந்தில் கலந்துகொள்ள எனக்கும் ஆசை. ஆனால், என்னிடம் ராஜ உடைகள் இல்லை. என்னை அதிகப்பிரசங்கி என நினைக்காவிட்டால், உங்களது பழைய ஆடையை அளித்து உதவினால், அதனை அணிந்து கொண்டு விருந்துக்கு வருவேன்" என்றான் மிகவும் பவ்வியமாக.

மன்னர், அவனுக்கு ராஜ உடை ஒன்றை வழங்கினார். அந்த உடையை உடுத்திக் கொண்டவன், கண்ணாடி முன் நின்று கவனித்தான்; தோற்றத்தில் கம்பீரம் மிளிர்வதைக் கண்டு வியந்தான்.

அப்போது மன்னர் அவனிடம், "விருந்தில் கலந்து கொள்வதற்குத் தகுதி உடையவனாகி விட்டாய். அதைவிட, முக்கியமான ஒன்று. இனி உனக்கு வேறெந்த உடையும் தேவைப் படாது. உன் ஆயுள் முழுவதும் இந்த உடை அப்படியே இருக்கும். துவைக்கவோ, தூய்மைப் படுத்தவோ, அவசியம் இருக்காது" என்றார்.

கண்ணீர்மல்க, மன்னருக்கு நன்றி கூறி விட்டுக் கிளம்ப யத்தனித்தவன், மூலையில் கிடந்த தனது பழைய ஆடைகளைக் கவனித்தான்.

அவனது மனம் சற்றே சலனப்பட்டது.

'ஒருவேளை, அரசர் கூறியது தவறாக இருந்து, இந்த உடைகள் கிழிந்து விட்டால்... அப்போது நமக்குப் பழைய உடைகள் தேவைப்படுமே!' என யோசித்தவன், சட்டெனச் சென்று தன் பழைய உடைகளை வாரிக் கொண்டான்.

வீடு வாசல் இல்லாத அவனால் பழைய துணிகளை எங்கேயும் வைக்க முடியவில்லை; எங்கே போனாலும் பழைய ஆடைகளையும் சுமந்தே திரிந்தான். மன்னர் அளித்த இரவு விருந்தையும் அவனால் மகிழ்ச்சியாக ஏற்க முடியவில்லை.

அடிக்கடி கீழே விழுந்து விடும் பழைய துணிகளைச் சேகரிக்கும் மும்முரத்தில், பரிமாறப்பட்ட பதார்த்தங்களைச் சரிவர ருசிக்க முடியவில்லை.

அரசர் சொன்னது உண்மை என்பது நாளடைவில் அவனுக்குப் புரிந்தது. அவர் கொடுத்த ஆடை அழுக்காகவோ, கிழியவோ இல்லை. ஆனாலும், அந்த யாசகனுக்குப் பழைய உடைகள் மீது நாளுக்கு நாள் பிடிப்பு அதிகமானது.

மக்களும் அவனது ராஜ உடையைக் கவனிக்காமல், அந்த கந்தல் மூட்டையையே பார்த்தனர்.

அவனைக் 'கந்தல் பொதி கிழவன்' என்றே அழைத்தனர்.

இறக்கும் தருணத்தில் இருந்த அவனைப் பார்க்க, அரசர் வந்தார்.

அவனது தலைமாட்டில் இருந்த கந்தல் மூட்டையைப் பார்த்து, அரசரின் முகம் சோகமாவதைக் கண்டான்.

ஆரம்பத்திலேயே அரசர் சொன்ன செய்தி நினைவுக்கு வந்தது.

பழைய துணி மூட்டை, அவனது வாழ்நாளின் மொத்த மகிழ்ச்சியையுமே பறித்து விட்டது.

அந்த யாசகனிடம் மட்டுமல்ல, நம் எல்லோரிடமும் அப்படியொரு மூட்டை இருக்கிறது.

அதனுள், விரோதம், கோபம், கவலை, சோகம், பகைமை... எனப் பல பெயர்களில் வேண்டாத பொருட்கள் இருக்கின்றன.

அவற்றைப் பாதுகாப்பதிலேயே கவனம் செலுத்துவதால், நமது வாழ்வில் வீசுகின்ற மகிழ்ச்சித் தென்றலை நுகர முடியாமல் இருக்கிறோம்.

நம்முடைய தீராத கோபம், எத்தனை இன்பம் வந்தாலும், அதை ஏற்றுக் கொண்டு ஆனந்தப்பட முடியாமல் செய்து விடுகிறது.

அரண்மனைகளில் கூட, இன்றும் பலர் பிச்சைக்காரர்களாகவே வாழ்கின்றனர்.

அனாதை ஆஸ்ரமங்களில் அரசர்களாக வாழ்வோரும் உண்டு.

மனதில் இருக்கிறது மகிழ்ச்சி.

வாழ்க்கை தினமும் நமக்குப் புதுத் துணிகளை நெய்து தருகிறது.

நமக்கோ, பழைய துணிகளில் ஒரு நூலைத் தூக்கி எறியவும் மனமில்லை.

நம் வீடுகளில், என்றோ வாங்கிய பல பொருள்கள் நிரம்பி இருக்கின்றன.

அவற்றால் எந்தப் பயனும் இல்லாவிட்டாலும், தூக்கி எறிய மனமில்லை.

வீட்டையே குடோனுக்கு இணையாக மாற்றிக் குடித்தனம் நடத்துபவர்களும் இருக்கின்றனர்.

இல்லத்தை மட்டுமல்ல, உள்ளத்தையும் குடோனாக்கி பழைய சரக்குகளைப் பத்திரப்படுத்தினால், அவற்றின் அழகல் நாற்றம், உதடுகளின் வழியே சொற்களாகவும் கரங்களின் வழியே செயல்களாகவும் வெளிப்பட்டு, வேதனையையே விநியோகிக்கும்; வெளிச்சத்தை வழங்காது.

மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்குக் காரணங்கள் தேவையே இல்லை. மகிழ்ச்சியாக இருப்போம்.

Source : https://oorkodangi.blogspot.com/2018/05/blog-post_51.html

உண்மைக்காக எதையும் துறக்கலாம்; ஆனால் எதற்காகவும் உண்மையைத் துறக்காதே. பயமில்லாமை தைரியமல்ல. பயநேரங்களிலும் சரியாய் செயல்புரிவதே நிஜ தைரியம்.

சீ.கே.சுப்பிரமணியமுதலியார்

ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சியில், கோவையில் புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞராக ஏறத்தாழ 48 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த சிவக்கவிமணி சீ.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் அருந்தொண்டாற்றிய சான்றோர் பலருள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்.

இவர், 1878, பிப்ரவரி 20 அன்று, கோயம்புத்தூரில் உ. கந்தசாமி

முதலியார் - வடிவம்மை தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையிடம் பயின்ற சுப்பிரமணிய முதலியார், தமிழ் மற்றும் சைவக் கல்வியைத் திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையிடம் பெற்றார். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பி.ஏ. பயின்றார். தமிழ்ப் பாடத்தில் மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவராகத் தேர்ச்சி பெற்றுத் தங்கப்பதக்கம் வென்றார். சட்டக் கல்வியிலும் தேர்ச்சி பெற்றுக் கோவையில் வழக்குறைஞரானார்.

தந்தை ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதராகவும், சைவநூல் அறிஞராகவும் இருந்ததால் பல தமிழ்ச் சான்றோர்களின் அறிமுகமும் நட்பும் முதலியாருக்கு வாய்த்தது. முதலியாரின் இளவயதிலேயே, கயப்பாக்கம் சதாசிவ செட்டியார் கோயம்புத்தூரில் சிலகாலம் தங்கிப் பெரியபுராண உரை ஆற்றியபோது அவருக்குக் கையேடு படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

அது முதல் முதலியாருக்கு பெரிய புராணத்தில் தீவிர ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. தினந்தோறும் பெரியபுராணத்தைப் பாராயணம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். நாடெங்கும் பயணம் செய்து, சைவம் பற்றியும், தேவார, திருவாசகத் திருமுறைகள் பற்றியும் சொற்பொழிவாற்றினார்.

'சேக்கிழார்' முதலிய பல உரைநடை நூல்களையும் 'கருணாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்', 'கந்தபுராணப் போற்றிக் கலிவெண்பா', 'திருப்பேரூர் இரட்டை மணிமாலை' போன்ற செய்யுள் நூல்களையும் இவர் படைத்துள்ளார்.

சீ.கே. சுப்பிரமணிய முதலியாருக்கு நீடித்த புகழைத் தேடித்தந்தது அவர் பெரியபுராணத்துக்குப் பல்லாண்டு காலம் ஆராய்ந்து எழுதிய உரைநூலே. கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகள் இதற்காக உழைத்திருக்கிறார். பாடல், விளக்கம், குறிப்புரை என்பவை தவிர, பெரியபுராணத்தில் கூறப்பெறும் திருத்தலங்களைப் பற்றிய செய்திகளைப் புகைப்படங்களுடன் விரிவாக விளக்கியும், நாயன்மார்கள் சென்ற வழித்தடத்தை நில வரைபடமாகத் தந்தும் சிறப்பான பணி புரிந்துள்ளார்.

வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளையும், சீ.கே. சுப்பிரமணிய முதலியாரும் மிக நெருங்கிய நண்பர்கள். ஸ்ரீ அரவிந்த கோஷ், திரு ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலான சாதேசி இயக்கத் தலைவர்களுடன்

அவருக்குக் கடிதப் பேக்குவரத்தும் இருந்தது. விபின்சந்திரபால் அவர்களின் பிரசங்கங்களில் அவர் மிகவும் ஈடுபாடு கெண்டார். வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தபோது அவருக்காக வாதாடியவர் சீ.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார்தான். பிள்ளைக்குச் சிறையில் ஏற்பட்ட கொடுமைகளை முறையாக நீதிமன்றத்தில் எடுத்துரைத்து, அவரின் வழக்கை விரைவில் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை முதலியாருக்கே உரியது. வ.உ.சியின் சாதேசி இயக்கத்திலும் சாதேசிக்கப்பல் இயக்கத்திலும் கூட முதலியார் உதவியாக இருந்தார். வ.உ.சீ.க்கும் முதலியார் மீது மிகுந்த அன்புண்டு. தனது மகனுக்கு முதலியாரின் பெயரான 'சுப்பிரமணியன்' என்பதையும், மகளுக்கு முதலியாரின் மனைவி 'மீனாட்சி' பெயரையும் சூட்டி அன்பு பாராட்டினார் வ.உ.சீ.

சுப்பிரமணிய முதலியார் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மொழி ஆணையராகப் பணியாற்றியிருக்கிறார். கோவை நகரசபை உறுப்பினராகவும், துணைத்தலைவராகவும் இருந்து சமய, சமூக நற்பணிகளைச் செய்திருக்கிறார். பெரியபுராணத்தைப் பரப்பும் முயற்சியில் 'சேக்கிழார் திருக்கூட்டம்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கருத்தரங்குகள், சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை நிகழ்த்திவந்தார். தம் ஆசிரியர் திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை நிறுவிய கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம் உயரப் பாடுபட்டதுடன் தமது இல்லத்திலேயே தேவாரப் பாடசாலை வைத்து நடத்தினார். சைவம்சார்ந்த பல கோயில்களின் மேம்பாட்டிலும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். பட்டீசர் ஆலயத்திற்கு இவர் தமது சொந்தச் செலவில் செய்த திருப்பணிகள் அநேகம். தமக்குக் கிடைத்த பொற்பதக்கத்தைக்கூட இவர் ஆலயத்தில் சேக்கிழார் சிலை நிறுவப் பொன் தேவைப்பட்டபோது அளித்துவிட்டார். பல ஆலயக் கும்பாபிஷேக விழாக்களைப் பொறுப்பேற்று நடத்தியுள்ளார். இவரது பணியைப் பாராட்டும் விதத்தில் இவருக்கு 'சைவ உலகப் பரோபகாரி' என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. சென்னை மாகாண தமிழ்ச் சங்கம் இவருக்கு 'சிவக்கவிமணி' என்ற பட்டத்தை அளித்தது. 'திருமறை ஞானபானு' என்ற பட்டம் மதுரை ஆதினத்தால் வழங்கப்பெற்றது.

பல்வேறு புதவிகளையும், பொறுப்புகளையும் வகித்து வந்த அவருக்குத் துறவு வேட்கை மிகுந்தது. துணைவியாரும் காலமாகிவிடவே, தனியரானார். சிதம்பரம் முத்துக்குமாரக் குருக்களை அணுகி அவரிடம் சிவதீட்சை பெற்றார். 'ஸ்ரீ சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள்' என்ற துறவுப் பெயருடன் பொதுவாழ்விலிருந்து விலகித் தூய ஆன்மிக வாழ்வை மேற்கொண்டார். பெரியபுராணத்தைப் பரப்புவதையே தம் ஆயுட்பணியாக மேற்கொண்டு வாழ்ந்த அவர், தமது 83ம் வயதில், ஜனவரி 24, 1961 அன்று சிவனருளில் கலந்தார்.

தமிழ் சைவ இலக்கியத்தின் மிகக் குறிப்பிடத் தகுந்த முன்னோடி சீ.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் என்பது மறுக்க முடியாதது.

Source: http://www.nammacoimbatore.in/article_view.php?newsId=4974

மனிதனின் குற்றங்களில் பெரும்பாலானவை அவனது நாவிலிருந்துதான் பிறக்கின்றன.

-நபிகள் நாயகம்.

வழக்கறிஞர் வல்லபாய் பட்டேல்.

சுதந்திரப் போராட்டக் காலம்.கலகம் செய்ததாகக் கைது செய்யப்பட்ட 46 விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் சார்பாக வெள்ளைக்கார நீதிபதி முன்பாக வாதம் செய்கிறார் அவர்.

நடுவில் வழக்கறிஞரின் உதவியாளர் வந்து ரகசியமாக ஒரு காகிதத்தைக் கொடுக்கிறார்.அதைப் பார்த்துவிட்டு கோட் பாக்கெட்டில் வைத்துக்கொண்டு வாத்தத்தைத் தொடர்கிறார். உணவு இடைவேளையில் நீதிபதி அவரை

அழைத்து அதென்ன காகிதம்-” என்றுக் கேட்க, என் மனவி இறந்துவிட்டதாகச் செய்தி சொன்ன தந்தி” என்றார் அவர். பதறிய நீதிபதி, அப்படியே நிறுத்திவிட்டுச் சென்றிருக்கலாமே-” என்று கேட்டபோது அவர் சொன்னார்,

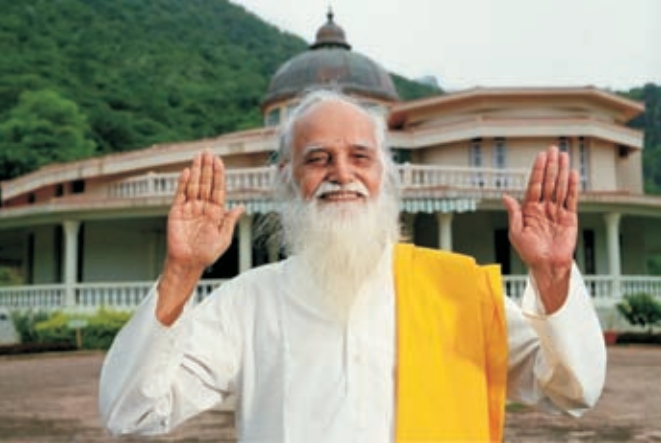
உடனே நான் போவதனால் பிரிந்த உயிரை மீட்டுவர சாத்தியமில்லை. ஆனால் என் வாத்தத்தால் 46 உயிர்களைத் தூக்கு மேடைக்கு அனுப்பாமல் மீட்க சாத்தியமிருக்கிறதே.”

வியந்துபோன நீதிபதி 46 பேரையும் விடுதலை செய்தார்.

அந்த வழக்கறிஞர்: சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல்.

Source: http://tamilan-superpowerindia.blogspot.com/2018/07/blogpost_980.html

குறை காணாத்ருப்போம்

மனிதப்பிறவியின் நோக்கமும், கடமையும் உயர்ந்தவை. இவற்றை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். குறைகூறுவோரையும் வாழ்த்தி வர வர அவர் தானே உணர்ந்து திருந்த வழி காணலாம். இதற்குப் பொறுமையும் தன்னம்பிக்கையும் தாம் வேண்டும். பிறரைக் குறை கூறித் தான் உயர வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் மற்றவர்களது உள்ளத்தில் இது வரை அவர்கள் பெற்றிருந்த உயர்ந்த நிலையிலிருந்து கீழே தள்ளப்படுகிறார்கள்.

பிறரிடம் குறை காணும் பழக்கத்தை விட்டு விட்டு பிறரிடம் உள்ள நிறைகளைக் காண வேண்டும்.மனிதனுக்கு கிடைத்திருக்கும் வாழ்க்கைக் காலமோ மிகவும் குறுகியது. இக்குறுகிய கால வாழ்வில், பிறந்தோர் எல்லாம் வாழ வேண்டும். அதுவும் குறைகளைப் போக்கி நிறைவோடு வாழ வேண்டும்.

- அருள் தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி

எது அறம்?

“அனைத்து அறன்”- அதாவது ஸர்வ தர்மமும் என்னவென்றால் அவரவரும் ‘மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்’, அதாவது, தங்கள் மனதைத் தாங்களே துளிக்கூட அழுக்கில்லாமல் நிர்மலமாக சுத்தம் செய்து கொள்வதுதான் என்கிறார் திருவள்ளுவர். கர்மாநுஷ்டானத்தால் அவரவரும் சித்தசுத்தி ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற வைதிக ஸம்பிரதாயத்தைத் தான் இங்கே திருக்குறளும் சொல்கிறது. முதலில் இவன்

தன்னைத்தானே சுத்தம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இது இல்லாமல் பரோபகாரம், ‘ஸோஷல் ஸர்வீஸ்’ என்று கிளம்பினால் அது வெற்றுக் காரியம்தான்.

‘தான்’ அடங்கியிருக்க வேண்டும்; பக்தியோடு ஈஸ்வர ஸேவை என்று நினைத்து ஸமூஹ ஸேவை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அது பலனளிக்கும். அந்தரங்க சுத்தமில்லாமல் செய்கிற காரியங்கள் வெறும் படாடோபமாகவும், ஷோவாகவுமே முடிந்து போகும். இந்த படாடோபத்தால் ஸேவை என்று செய்கிறவனுக்கு அஹங்காரம் மேலும் ஜாஸ்தியாகத்தான் செய்யும். அஹங்காரம் தொலைவதற்கு உதவவேண்டிய ஸேவையை அடக்கமும், பணிவும், பக்தியும், அன்பும், இல்லாமல் செய்தால் அஹங்காரத்தை அதிகமாக்கிவிடும். குளிக்க வேண்டும் என்று போய்ச் சேற்றை வாரிப் பூசிக்கொண்டதாகிவிடும்.

- காஞ்சி பரமாச்சாரியார்

பரமேஸ்வரன் பாளையம் வெங்கடேசுப் பெருமாள் கோயில்

மிக உயர்ந்த ஆன்மிகத்தத்துவங்களாகையோ, பக்திப்பாடல்களாகவோ, கோயில்களாகவோ விதைத்திருக்கிறார்கள் நம்முன்னோர்கள். கோயில்கள் வெறும் கட்டிடங்கள் அல்ல; கருங்கல்லும்

சுண்ணாம்புச் சாந்தும் மட்டும் அல்ல. மந்திரச் செறிவு மிக்க சக்திப் பிரதேசங்கள். கால ஓட்டத்தில் இயற்கையாலோ, அந்நிய படையெடுப்பாலோ ஆலயங்கள் பொலிவிழந்து போய்விடுகின்றன. சமுதாயம் விழித்துக் கொள்ளும்போதுதான் அவை மீண்டும் மலர்ந்து ஆன்மிக மணம் வீசுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலயம்தான் கோவை மாவட்டம், தொண்டாமுத்தூர் அருகே, தேவராயபுரம்-பரமேஸ்வரன் பாளையத்தில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் பெருமாள்முடி அடிவாரத்தில் இருக்கும் வெங்கடேசுப் பெருமாள் கோயில். இக்கோவிலில், முதன்மைக் கடவுளாக விஷ்ணு, வெங்கடேசுப் பெருமாள் என்ற பெயருடன் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி இருவருடன் நின்ற கோலத்தில் கிழக்குமுகமாகக் காட்சி தருகிறார். இப்பெருமாள் பூமியைப் (மண்) பார்த்தவராய் அமைந்துள்ளது சிறப்பு. ஏற்பல் மாதத்தின் முதல் வாரத்திலும் அக்டோபர் மாதத்தின் இரண்டாவது வாரத்திலும் கோபுரத்தின் துவாரத்தின் வழியாகப் பெருமாள் மீது சூரிய ஒளி விழுவதால் அக்காலங்களில் சூரியன் பெருமாளை வழிபடுவதாக நம்பிக்கை உள்ளது. கோவிலுக்கு வடக்கே அமைந்துள்ள ஏழுமலைகளின் உச்சியில் பெருமாள் கோவில் ஒன்று அமைந்துள்ளது. இக்காரணத்தால் இத்தலம் கொங்கு திருப்பதி என அழைக்கப்படுகிறது. மலைமேல் உள்ள பெருமாள் கோவிலுக்கு போகும் வழி வனப்பகுதியாக உள்ளதால் புரட்டாசி மாதங்களில் மட்டுமே அங்கு வழிபாடு நடைபெறுகிறது.

கி.பி. 800க்குப் பின் கங்க மன்னர்களைச் சோழர்கள் வென்று, கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றிய போது இந்தத் திருக்கோயிலையும் சோழ மண்டலத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார்கள். கி.பி.1004 முதல்1045 வரை சூரிய-சந்திர கிரகணங்களால் ஏற்படும் தோஷத்தை நீக்கும் தலமாக இந்த ஆலயம் விளங்கி இருக்கிறது என்பதை முதலாம் கலிமுர்க்க விஶ்ரமன் என்னும் மன்னன் காலத்து கல்வெட்டு சொல்கிறது. கி.பி. 1265 முதல் 1285 வரை கொங்கு நாட்டை ஆண்ட மன்னன் வீரபாண்டியன் காலத்தில், கோயில் விரிவு படுத்தப்பட்டுத் திருப்பணிகள் மிகச் சிறப்பாக நடந்துள்ளன. கி.பி. 1350 வரை கேரள நாட்டின் சிற்றரசர்கள் வீரநாராயணன், கோகண்டன்ரவி, வீரகேரளன் ஆகியோர் திருப்பணி செய்ததாக கல்வெட்டு கதை சொல்கிறது. விஜயநகரப் பேரரசு புகழின் உச்சத்தில் இருந்த காலத்தில் விஸ்வநாத நாயக்கன் தன் மனைவியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்தக் கோயிலைச்

சீரமைத்து, விமானங்களுக்கு வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் கலசங்கள் அமைத்துப் பெருமாளை ஆராதித்திருக்கிறான்.

.இந்து அறநிலையத் துறையின் உதவியுடனும் மக்கள் அளித்த நன்கொடையாலும் இக்கோவிலில் சீரமைப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு குடமுழுக்கு 2012 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18 தேதியன்று நடைபெற்றது. கோவிலின் கருவறையும் அர்த்தமண்டபமும் பழைய கட்டுமான அமைப்பு அழியாத வண்ணம் சீர்செய்யப்பட்டு, மகாமண்டபமும், கருட மண்டபமும் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலில் பழமை வாய்ந்த நிலவறை ஒன்று உள்ளது. புதிதாக ஆஞ்சநேயருக்கு ஒரு சன்னிதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோவிலின் பின்புறத்தில், விஜயநகர கட்டட்பாணியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மதிர்சுவரில், மீதமாகி நின்ற பழைய மதிர்சுவருடன் இணைத்துக் கோவிலைச் சுற்றி புதிய மதிர்சுவர் கட்டப்பட்டுள்ளது. மதிர்சுவரின் பழைய பகுதி, அதன் நாயக்கர் காலத்திய பாணி அழிந்துவிடாமல் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சொர்க்க வாசலும் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அர்த்த மண்டபத்தின் கற்சுவற்றின் வெளிப்பக்கத்தில், பழங்காலத்திய தமிழ் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கோயில் தூண்கள், சிதிலமடைந்திருக்கும் இந்தக் கோயிலின் 1200 ஆண்டு காலத் தொன்மையை, உன்னத, பொற்காலப் பெருமையை, மௌனமாய் விளக்குகின்றன. இந்தக் கற்தூண்களில் தசாவதாரங்களைக் காட்டும் சிலைகள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆலயத் திருக்குளம் இரண்டு ஏக்கர் பரப்பளவில் இருக்கிறது.

நரசிம்ம அவதார சிற்பம்

ராம அவதார சிற்பம்

வாமன அவதார சிற்பம்

கருவறையில் எழிலோடு வீற்றிருக்கும் பெருமானின் பேரழகைச் சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை. கோயில் சிதிலமடைந்திருந்தாலும் நாரணனின் அன்புக்கு மட்டும் எல்லையில்லை. வேண்டியது வேண்டியபடி கிடைக்கிறது. அத்தனைக்கும் காரணம் இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள யந்திரத்தின் மகத்துவமே என்கிறார்கள்.

Source: Wikipedia

<http://nammacoimbatore.in/article_view.php?newsId=6035>

நாளைய மழை அறியும் ஏறும்பாய் இரு;
நேற்றைய மழைக்கு இன்று குடை பிடிக்கும் காளானாய் இராதே!

கேட்பதை, சரியாக கேளுங்கள்!

வைர வியாபாரி ஒருவன் தன் வைரங்கள் அனைத்தையும் விற்றுவிட்டுப் பணத்தை ஒரு மூட்டையில் கட்டிக் கொண்டு தன் சொந்த ஊருக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

அவன் தன் ஊருக்குச் செல்ல ஓர் ஆற்றைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், எதிர்பாராதவிதமாக அந்த ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

வெள்ளத்தைப் பொருட்படுத்தாத வைர வியாபாரி நீரில் இறங்கி எப்படியாவது ஆற்றைக் கடந்து சென்று விடலாம் என்று எண்ணி அந்த ஆற்றில் இறங்கினான். அப்போது வெள்ள நீர் அவனை நிலை தடுமாறச் செய்தது.

இதனால் அவன் தன் பண மூட்டையை வெள்ளத்தில் தவற விட்டான்.

உடனே, 'ஐயோ என் பண மூட்டையை வெள்ளம் அடித்து செல்கிறதே... யாரேனும் காப்பாற்றுங்கள்' என்று கதறினான்.

அப்பொழுது அந்த வழியாக வந்துகொண்டிருந்த ஒரு மீனவனின் காதில் இந்த வைர வியாபாரியின் கதறல் சத்தம் கேட்டது. உடனே அவன் ஆற்றில் குதித்துக் கடுமையாகப் போராடி பண மூட்டையை மீட்டு எடுத்துக் கொண்டு கரைக்கு வந்தான்.

பின், 'இந்த பண மூட்டையைக் காப்பாற்றச் சொல்லி யாரோ கதறினீர்களே! நீங்கள் எங்கு இருக்கிறீர்கள்- நான் உங்கள் பண மூட்டையை மீட்டுக் கொண்டு வந்து விட்டேன். வந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சத்தமாக அழைத்தான். ஆனால், வெகுநேரம் ஆகியும், யாரும் அதை பெற்றுக் கொள்ள வரவில்லை.

பிறகு தான் அவனுக்குப் புரிந்தது, அந்தப் பண மூட்டைக்குச் சொந்தக்காரர் ஆற்று வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப் பட்டார் என்பது.

'ஐயோ பாவம், அந்த பணக்காரர் இந்தப் பண மூட்டைக்குப் பதிலாகத் 'தன்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று குரல் கொடுத்திருந்தால் இந்தப் பண மூட்டையை விடுத்து நான் அவரைக் காப்பாற்றி இருப்பேனே! ஆனால், அவர் இப்படிச் செய்து விட்டாரே!' என்று அந்த மீனவன் வருந்தினான்.

இப்படித் தான் நாமும் நம் தேவைகளை இறைவனிடம் சரியாகக் கேட்காமல் அழியக்கூடிய பணத்தையும் பொருளையும் கொடுக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

இறைவன் நாம் கேட்பதைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராகவே இருக்கிறார், எதை நாம் கேட்கிறோம் என்பதில்தான் நம் வாழ்வு தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

ஆகையால், கேட்பதை சரியாகக் கேட்போம்!

Sources: <http://too-know-all.blogspot.com/2019/04/blog-post_93.html>

அடிக்கடி தவறு செய்கிறவன் அப்பாவி, ஒரே தவறைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்கிறவன் மூடன், ஒரு தவறுமே செய்யாதவன் மரக்கட்டை, தன்னையறியாமல் தவறு செய்து, தன்னையறிந்து திருத்திக் கொள்கிறவனே மனிதன்.

பாரதிய வித்யா பவன்

கோவை மையம்

|| ஞான வேள்வ் ||

அன்புடையீர்,

பவனில் நடைபெறவுள்ள உபன்யாசத் தொடர்ச் சொற்பொழிவுகளுக்குத் தங்களை அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ ராமானுஜ சேவாஸ்ரீ

வேளாக்குடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவர்கள்

**ரிஷிகள் ஆழ்வார்கள் கண்ணோட்டத்தில்
வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாயன, ராம,
க்ருஷ்ண அவதாரங்கள்**

நாள் : 23-05-2019 வியாழன் முதல் 27-05-2019 திங்கள் வரை

நேரம் : மாலை 6.30 மணி முதல் 8.30 மணி வரை

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகனின் ஸுபாவிதநீவி

நாள் : 24-05-2019 வெள்ளி முதல் 27-05-2019 திங்கள் வரை

நேரம் : காலை 7.00 மணி முதல் 8.30 மணி வரை

என்ற தலைப்புகளில்

உபன்யாசங்கள் நிகழ்த்த உள்ளார்கள்

இடம் : பவன் வளாகம், 582, டி.பி. ரோடு, ஆர். எஸ். புரம்
கோயம்புத்தூர் - 641 002

பி. கே. கிருஷ்ணராஜ் வாணவராயர்
தலைவர்

Book-Post

To

We welcome suggestions and contributions from the readers for improving the quality and content of the bulletin.

**B.K. Krishnaraj Vanavarayar, Chairman, Bharatiya Vidya Bhavan, 582, D.B. Road, R.S. Puram
Coimbatore - 641 002. Telephone : 2542481 Fax : 4369481 E-mail : kendra@bvbcbe.in**